

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 348/10
11.05.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Stojana Jokića i Snežane Andrejević, članova veća, sa savetnikom suda Radojkom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu Č.S. iz B., koji je podnet preko punomoćnika V.M., advokata iz B., za preispitivanje sudske odluke - presude Upravnog suda 10 U broj 14813/10 (2009) od 14.10.2010. godine, sa protivnom strankom Gradskom opštinom Čukarica - Opštinsko veće, u predmetu ponavljanja postupka u nejavnoj sednici veća održanoj dana 11.05.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se **ODBIJA**.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba tužioca Č.S. iz B. protiv zaključka Gradske opštine Čukarica - Opštinskog veća VIII-04 broj 06-59/2009 od 17.09.2009. godine, kojim je odbačena tužiočeva inicijativa za ponavljanje postupka po službenoj dužnosti okončanog pravnosnažnim rešenjem Skupštine opštine Čukarica VI-02 broj 06-19/2000 od 27.03.2000. godine zato što nisu ispunjeni zakonom propisani uslovi za ponavljanje postupka po službenoj dužnosti.

U zahtevu za preispitivanje pobijane presude koji je podnet iz svih zakonskih razloga, podnosilac ističe da je rešenje od 27.03.2000. godine po kome se traži ponavljanje upravnog postupka donela Skupština opštine Čukarica i da Opštinsko veće Gradske opštine Čukarica može, po donošenju Statuta Grada Beograda i Statuta Gradske opštine Čukarica, rešavati meritorno samo o novim imovinskopravnim zahtevima stranaka ali ne može odlučivati o inicijativi za ponavljanje postupka i po predlozima za ponavljanje postupka u kojima je konačno rešenje donela Skupština opštine Čukarica. Sa ovih razloga nalazi da je pravno stanovište Upravnog suda dato u pobijanoj presudi, da je u predmetnom postupku pravilno odlučivalo Opštinsko veće umesto Skupštine opštine Čukarica, u celosti pogrešno. Ponavljajući navode iz tužbe, ukazuje da rešenje Skupštine opštine Čukarica broj 04/4-56285/1 od 22.09.1970. godine, na osnovu koga je doneto rešenje iste Skupštine opštine VI-02 broj 06-19/2000 od 27.03.2000. godine, a kojim je okončan postupak čije se ponavljanje inicira, nije nikada doneto, što predstavlja osnov da se prihvati inicijativa i ponovi postupak okončan rešenjem od 27.03.2000. godine. Navodi da zastarelost pokretanja i vođenja krivičnog postupka u vezi postojanja lažne isprave, ne sprečava da se pravnosnažno okončan upravni postupak iz navedenog razloga ponovi shodno članu 243. Zakona o opštem upravnom postupku. Navodi da je i Upravni sud pobijanu presudu zasnovao na spornom rešenju od 22.09.1970. godine, kada je u obrazloženju naveo da je na osnovu tog rešenja utvrđeno da je Opština Čukarica korisnik katastarskih parcela 181, 182 i 183 KO Žarkovo, a potom konstatuje da u spisima predmeta nema dokaza da je postupljeno po merama iz zapisnika o izvršenom inspekcijskom pregledu od 31.05.1982. godine i da nije utvrđeno da li je SO Čukarica donela sporno rešenje od 22.09.1970. godine, što presudu čini nerazumljivom a date razloge protivrečnim. Predlaže da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i ukine pobijanu presudu a predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje.

Gradska opština Čukarica, Uprava gradske opštine, Odeljenje za imovinskopravne i stambene poslove, Odsek za imovinsko-pravne poslove je postupajući po nalogu suda dostavilo zaključak Opštinskog veća Gradske opštine Čukarica VIII-04 broj 06-59/2009 od 17.09.2009. godine i kompletne spise predmeta vezane za ovaj predmet, ali nije dalo odgovor na zahtev.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema obrazloženju pobijane presude pravilno je u postupku koji je sproveden pred nadležnim organom

Prema obrazloženju pobijane presude pravilno je u postupku koji je sproveden pred nadležnim organom osporenim zaključkom odbačena inicijativa tužioca za ponavljanje postupka po službenoj dužnosti okončanog pravnosnažnim rešenjem Skupštine opštine Čukarica VI-02 broj 06-19/2000 od 27.03.2000. godine. Ovo iz razloga što i po nalaženju Upravnog suda iz dokaza u spisima ne stoji tvrdnja tužioca da je postupak čije se ponavljanje inicira okončan rešenjem donetim na osnovu nepostojećeg (lažnog rešenja) te da nije bilo mesta primeni odredbe člana 239. Zakona o opštem upravnom postupku. Ocenjujući zakonitost pobijane presude Vrhovni kasacioni sud nalazi da je ista doneta bez povreda pravila postupka i uz pravilnu primenu materijalnog prava na utvrđeno činjenično stanje.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva da je Opštinsko veće Gradske opštine Čukarica moglo po donošenju Statuta Grada Beograda i Statuta Gradske opštine Čukarica rešavati samo meritorno o novim imovinskopравnim zahtevima stranaka ali ne i odlučivati o inicijativi za ponavljanje postupka i po predlozima za ponavljanje postupka u kojima je konačno rešenje donela Skupština opštine Čukarica, pa nalazi da ovi navodi nisu osnovani. Naime, prema članu 245. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku za odlučivanje u ponovljenom postupku nadležan je onaj organ koji je doneo rešenje kojim je postupak okončan. Međutim, u slučaju izmenjene stvarne nadležnosti, odnosno kada organ koji je doneo rešenje kojim je upravni postupak okončan nije više stvarno nadležan za rešavanje u odnosnoj upravnoj stvari, on nije nadležan ni za rešavanje u ponovljenom postupku, već je za rešavanje nadležan organ na koji je prenet nadležnost organa koji je u ranijem postupku doneo konačno rešenje. Stoga je pravilno u pobijanoj presudi zaključio Upravni sud da je postupak koji je prethodio donošenju osporenog zaključka sproveden pred nadležnim organom i da je osporeni zaključak doneo nadležni organ.

Sud je cenio navode iznete u zahtevu, koji su isticani i u tužbi, pa nalazi da su ovi navodi pravilno ocenjeni u obrazloženju pobijane presude i da su za tu ocenu dati dovoljni i jasni činjenični i pravni razlozi koje u svemu prihvata i ovaj sud. Ovo iz razloga što se i po oceni Vrhovnog kasacionog suda u dostavljenim spisima upravnog predmeta ne nalaze dokazi iz kojih proizilazi da je rešenje od 27.03.2000. godine, kojim je okončan postupak čije ponavljanje je podnosilac inicirao pozivajući se na odredbu člana 239. tačka 3. Zakona o opštem upravnom postupku, doneto na osnovu lažne isprave. Dokaze za takav činjenični zaključak podnosilac nije priložio ni uz inicijativu upravnom organu, a Upravni sud je pobijanu presudu doneo na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, postupajući saglasno članu 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" broj 46/96).

Nalazeći da ni ostali navodi zahteva nisu od uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti pobijane presude, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 11.05.2012. godine, Uzp 348/10

Zapisničar,

Radojka Marinković,s.r.

Predsednik veća - sudija,

Olga Đuričić,s.r.